

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

N. 54

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco, Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg, Denver,

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER Indianapolis, Florida, Ely, Pueblo, Rock Springs, all Ohio

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, MAY 6, 1981

VOL. LXXXIII

Reagan pritiska na Begin v zvezi s sirijskimi raketami

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Ronald Reagan je zaskrbljen nad možnostjo, da bo Izrael napadel protiletalske rakete sovjetske izdelave tipa SAM-6, ki so jih postavili Siriji v dolini Bekaa, v vzhodnem Libanonu. Reagan torej pritiska na predsednika izraelske vlade Menahema Begin, naj Izraelci ne napadejo teh raket, da bodo imele ZDA in ZSSR možnost reševati krizo po diplomatski poti.

Predsednik Reagan bo poslal posebnega odposlanca Philipa Habiba, izkušenega ameriškega diplomata libanonskega rodu, v Izrael in Sirijo z namenom, naj pristaneta obe državi na kompromisno rešitev. Habib bo v Izraelu že v petek.

Begin je že izjavil, da omenjene rakete ne smejo ostati v Libanonu. Ako jih ne bodo Sirijci umaknili nazaj v Sirijo, bodo rakete uničili Izraelci. V Izraelu so prepričani, da bodo lahko uspešno napadli rakete.

Sirija je postavila rakete v vzhodnem Libanonu po izraelskih zračnih napadih, med katerimi so izraelska letala sestrelila dva oborožena helikopterja sirijskih letalskih enot.

V Beli hiši in državnem tajništvu ZDA se bojijo, da bo morebitni izraelski napad na rakete prisilil tudi zmernejše arabske države, naj nastopijo proti Izraelu in se pridružijo skupini radikalnih arabskih držav. Takšen razplet dogodkov bi pa dal Sovjetski zvezi priliko, da poveča svoj vpliv na Srednjem vzhodu.

Sredstva javnega obveščanja v Siriji poudarjajo, da je zadeva o protiletalskih raketah v pristojnosti le Sirije in Libanona, Izrael pa nima nobene pravice vmešavanja.

"Sirija bo storila to, kar mora storiti," je izjavil Radio Damask.

Ameriški diplomati v Damasku si prizadevajo prepričati Sirijce, naj rakete že umaknejo. Kot kaže, so pa sirijski uradniki trdovratni. Ali sodeluje Sovjetska zveza v prizadevanjih za mirno rešitev krize, ni znano.

ZSSR ima veliko več vpliva v Damasku kakor ZDA.

Tiskovni predstavnik Bele hiše Jim Brady operiran že tretjič

WASHINGTON, D.C. — Tiskovni predstavnik Bele hiše James Brady, ki je bil hujše ranjen v atentatu na predsednika Ronalda Reagana dne 30. marca, je bil operiran že tretjič. Vzrok najnovejše operacije je bil pojav strnjene krvi v Bradyjevih pljučah. Brady ni bil v življenjsko nevarnem stanju pred operacijo, je povedal predstavnik bolnišnice George Washington v tem mestu, vendar so bili zdravniki mnenja, da morajo preko kirurškega posega zožiti žilo blizu pljuč in s tem preprečiti, da bi strnjena kri zopet vdrla v pljuča.

Novi grobovi

Louis Yarm

V torek, 5. maja, je nenadno na svojem domu na 910 E. 236 St. umrl 81 let stari Louis Yarm (Aloysius Jarm), rojen v Prapročah, fara Sentlovrenc, Slovenija, od koder je prišel v ZDA l. 1932, mož Angele, stric dr. Franka J. Jarma, Mildred Kaiser in Frances Omahen, brat pok. Franka st. Deset bratov in sester je že pok. v domovini. Bil je veteran druge svetovne vojne. Zaposlen je bil pri New York Central železnici do svoje upokojitve leta 1965. Bil je član Dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ in Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v petek, 8. maja, ob 8.30 zjutraj, v cerkev sv. Kristine ob 9.15, nato na pokopališče Verne duš. Na mrtvaškem odru bo jutri, v četrtek, od 3. do 9. zvečer.

Caroline Papes

Pretekli ponedeljek je v Deaconess bolnišnici umrla 70 let stara Caroline Papes s 5676 Broadview Rd. v Parmu, kjer je bivala zadnjih 8 let, preje pa na 1055 Addison Rd., rojena Jerneycic v Dunlo-u, Pa., od koder je prišla v Cleveland l. 1930, vdova po leta 1971 pok. možu Louisu, mati Caroline Karger in Dorothy, stara mati Laure, sestra Julije, Franka in Frances Grant-tan (vsi že pok.), članica SN-PJ št. 28 in ABZ št. 37. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v petek, 8. maja, ob 9.15 dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10., nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes, v sredo, od 7. do 9. zvečer ter jutri od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

Jennie Ojnik

Pretekli ponedeljek je v Lake County Memorial West bolnišnici po dve leti trajajoči boleznimi umrla 84 let stara Jennie Ojnik s 1402 E. 185 St., rojena Tomšič v Trnju, St. Peter na Krasu (Pivka), Slovenija, od koder je prišla v ZDA l. 1921, vdova po l. 1939 umremlem možu Henryju, mati Henryja F. in Jennie Vales, 5-krat stara mati, sestra Josephine Vidmar in Anthonyja (oba že pok.), teta.

(Dalje na str. 4)

ZSSR zopet povečuje slopnjo svoje vojaške aktivnosti v Poljski

VARSAVA, Polj. — Zahodni vojaški strokovnjaki menijo, da so začele sovjetske vojaške enote, nastanjene v južni Poljski, spet stopnjevati svojo aktivnost. Na sovjetskih oporiščih gradijo več komunikacijskih naprav, ki so neodvisne od poljskih.

Nekateri zahodni strokovnjaki so celo obiskali kraj blizu mesta Jaroslaw, kjer so Sovjeti aktivni. Lokalni kmetje so jezni, ker jih sovjetski vojaki ovirajo. V lokalnih mestih je videti več sovjetskih vojakov, ki kupujejo v trgovinah in plačajo z novimi, velikimi poljskimi bankovci. Prebivalci mest so jezni, ker Sovjeti kupujejo hrano in žgano pijačo, zaloge katerih že itak niso velike.

Podatki o navzočnosti Sovjetov so objavljeni v letaku, ki ga je izdala varšavska podružnica Solidarnosti. Med drugim je bilo navedeno v letaku, da je videti sovjetske vojaške v krajih, v katerih niso bili vse od konca druge svetovne vojne.

V Poljski ni več obsežnih štrajkov. Poseben zakon, ki ga je odobril parlament na zahtevo ministrskega predsednika, gen. Wojciecha Jaruzelskega, je določil, da ne sme biti nobenih štrajkov za dobo 90 dni.

Slovenski skladatelj dr. Danilo Švara umrl v Ljubljani

LJUBLJANA, Slov. — V soboto, 25. aprila, je v Ljubljani umrl v 79. letu starosti slovenski skladatelj in dirigent dr. Danilo Švara.

Rojen je bil v Ricmanjih pri Trstu. Doktoriral je leta 1925 v Frankfurtu iz ekonomsko-političnih ved. Tam je tudi diplomiral na glasbenem konservatoriju. V letih 1925 do 1927 in od 1930 dalje je bil dirigent v ljubljanski Operi. Od leta 1947 do leta 1969 je bil profesor dirigiranja na Akademiji za glasbo. Med drugimi funkcijami, je bil predsednik Društva slovenskih skladateljev.

Med skladbami dr. Švare so znane "Slovo od mladosti", "Kleopatrina", "Veronika Deseniška" ter "Ocean". Pisal je orkestralna, komorna in vokalna dela.

Razmišljanja o koroškem življenju

Kdor pozna Avstrijce dober, bo morda dejal, da je vsaka sekunda, posvečena razglabljanju o sodelovanju z Avstrijo, izgubljena, da so nas skozi zgodovino prezirali in psovali, in da se Avstriji ne bodo nikoli spremenili. V dokaz, da je tako mnenje upravičeno, nekateri navajajo dejstvo, da se v Celovcu, ki je bil še pred kratkimi desetletji eden centrov slovenske kulture, ustanovili na univerzi stolico za hrvaški in ne slovenski jezik.

Ozemlju, katerega je Avstrija ponudila Sloveniji po prvi svetovni vojni in na katerem je Jugoslavija dobila večino glasov v plebiscitu leta 1920, bi moralo dobiti po-

Zadnje vesti

• Washington, D.C. — Včeraj je odbor za finance zveznega senata glasoval za predlog, ki predvideva zmanjšanje izdatkov zvezne vlade za razne programe socialne podpore v finančnem letu 1982 za 10.3 milijarde dolarjev, kar je za 800 milijonov dolarjev več, kakor je predlagal predsednik Ronald Reagan. Liberalci so predlogu nasprotovali in obljubili, da bodo nadaljevali s svojim nasprotovanjem, ko bo o predlogu razpravljala celoten senat.

• Pariz, Fr. — Sinoči sta na francoski televiziji debatirala kandidata za mesto predsednika republike Valery Giscard d'Estaing, ki je sedaj predsednik in želi biti ponovno izvoljen, ter socialistični kandidat Francois Mitterand, ki ga podpirajo tudi komunisti. Najnovejša povpraševanja kažejo, da vodi Mitterand, zato je Giscard pristal na debato, ki jo je preje odklonil.

Levičarski teroristi v Španiji ubili tri policiste in generala

MADRID, Šp. — Levičarski teroristi, ki so pripadali maoistični skupini GRAPO, so ubili generala vojske Andresa Gonzalez de Susa in policista v Madridu, v mestu Barcelona pa dva policista. GRAPO se je prvič pojavil l. 1975 in od takrat so njegovi člani ubili več kot 30 oseb.

Kralj Juan Carlos je obiskal družine ubitih oseb v Madridu in jim izrekel sožalje. Desničarji v Španiji so že ogorčeni nad načrtom španske vlade, predati sodišču 45 vojaških častnikov zaradi udeležbe v neuspelem poskusu državnega udara, ki je bil 23. februarja letos.

Desničarji so mnenja, da demokratična vlada ni stopila na prste teroristov in zato analitiki španskih političnih razmer napovedujejo nov državni udar v naslednjih mesecih.

Po atentatu v Madridu je prišlo do oboroženega spopada med policisti in atentatorji. V spopadu je bil ranjen in prijet terorist Emilio Avelino Gomez. Drugi terorist, Miguel Angel Bergado, je tudi bil ranjen, a mu je uspelo pobegniti. Oba terorista sta stara 28 let. Med spopadom so bili ranjeni še štirje mimoidoči.

POGREB BOBBYJA SANDSA BO TUDI MANIFESTACIJA IRSKEGA NACIONALIZMA

BELFAST, Sev. Ir. — V 66. dnevu svoje gladovne stavke je v jetnišnici The Maze umrl 27 let stari član IRA in angleškega parlamenta Bobby Sands. V nezvesti je ležal od pretekle nedelje, zdravniki niso podvzeli nobenih ukrepov, da bi mu ohranili življenje.

V Sandsovi sobi so bili člani njegove družine in katoliški duhovnik. Do zadnjega je Sands držal v roki križ, ki mu ga je bil izročil poseben odposlanec papeža Janeza Pavla II. Papež je skušal vplivati na Sandsa, naj se odpove gladovni stavki, a brez uspeha.

Izjava angleških oblasti o Sandsovi smrti je poudarila, da si je Sands vzel življenje s tem, da ni hotel nič jesti in da je odklonil vsakršno zdravniško pomoč.

Ljudje, ki so obiskali Sandsa pred smrtjo, so povedali, da je bil 27 let stari mož najbolj podoben okostnjaku. Vzeli bi ga za devetdesetletnika, so dejali. Ko je umrl je Sands baje tehtal le 85 funtov. V 66 dnevih gladovne stavke je Sands shujšal za 70 funtov.

Bobby Sands je vedel, da bo umrl. Prosil je, naj bo njegov pogreb vojaškega značaja, kakršnega imajo za padle člane IRA. Pokopan naj bi bil na pokopališču v Milltownu, poleg grobov drugih članov in aktivistov IRA, ki so padli v boju za priključitev Severne Irske Irski republiki.

Pogreb Bobbyja Sandsa, ki leži danes na mrtvaškem odru na svojem domu, bo jutri, v četrtek. Pričakujejo, da bo v Sandsov dom danes prišlo več tisoč Ircev, da se poslovijo od njega.

Dvoma ni, da bo Sandsov pogreb izredna manifestacija irskih katoličanov. Policijske sile v Severni Irski ter angleške vojaške enote so že v najvišjem stanju pripravljenosti. Cesar se najbolj bojijo za časa Sandsova pogreba je, da bi prišlo do neljubega incidenta.

Manjši izgredi

Ko so slišali, da je Bobby

Sands umrl, so se pojavile na ulicah Belfasta in drugih severnoirskih mest, v katerih so katoliške naselbine, skupine mladeničev, ki so metale steklenice, napolnjene z bencinom ali kislino, na vozila angleških vojaških enot. Kakor vedno v teh pouličnih izgredih, so prevladovali fantje, nekateri komaj 10 ali 11 let stari.

Policiisti in angleški vojaki nočejo neposrednih spopadov z izgredniki. Predsednik oblasti v Severni Irski je povedal novinarjem, da bodo pustili izgrednike pri miru, dokler ne skušajo priti izven svojih naselbin.

Trenutno gladovno stavkajo še trije zaprti člani IRA. V najnevarnejšem zdravstvenem stanju je 25 let stari Frances Hughes, ki stavka že 54 dni. IRA teroristi so začeli stavkati ob različnih časih z namenom, da ne bi vsi umrli ob istem času. Na ta način nameravajo za vlačevati svoj protest.

Gladovne stavke so tradicija v borbi IRA zoper angleško oblast. V tem stoletju je že 12 IRA članov umrlo na posledicah gladovne stavke, ko so bili v jetnišnicah.

Haig obljubil nova pogajanja o omejitvi oboroževalne tekme

RIM, It. — Državni tajnik ZDA Alexander M. Haig je govoril na tajnem zasedanju zunanjih ministrov NATO držav in jim baje povedal, da nameravajo ZDA začeti novo serijo pogajanj s Sovjetsko zvezo o omejitvi oboroževalne tekme. Zanimanje za obnovo teh pogajanj je očitno v zahodni Evropi. Haig pa ni povedal, kdaj se bodo pogajanja začela.

Državni tajnik ZDA je omenil, da bo imel sestanek s sovjetskim zunanjim ministrom Andrejem A. Gromikom septembra letos, ko se bosta oba državnika udeležila zasedanja generalne skupščine Združenih narodov v New Yorku. Ob tej priliki bo Haig predlagal Gromiku, naj vendar obe državi znova začneta pogajanja o omejitvi oboroževalne tekme.

Haig je pripomnil, da bi sovjetska zasedba Poljske preprečila vsakršno možnost, da bi obnovili ta pogajanja.

Zahodno-evropske članice NATO ne prikrivajo, da so zaskrbljene zaradi izrazitega protisovjetizma Reaganove administracije. Predvsem so razburjeni nad nedavnimi izjavami obrambnega tajnika Caspera Weinbergerja in drugih vodilnih osebosti Pentagona.

VREME

Spremenljivo oblačno in vetrovno danes z najvišjo temperaturo okoli 52 F. Pretežno sončno jutri in nekaj toplejše. Najvišja temperatura okoli 58 F.

T. S., Toronto, v S. S.

Iz Clevelanda in okolice

Sestanek Inštituta—

V nedeljo, 10. maja, bo v dvorani pri Mariji Vnebovzeti organizacijski sestanek za prvi slovenski folklorni festival, ki ga bo priredil Slovenski folklorni inštitut na Slovenski pristani 4. in 5. julija. Vsi starši, prijatelji in tisti, ki so pripravljeni pomagati pri tem festivalu, so vljudno vabljeni, da se sestanaka udeležijo.

Koncert v Genevi—

V soboto, 9. maja, priredi pevski zbor Lipa koncert v Youth Center na West Main cesti v Genevi, Ohio. Koncert se bo začel ob 7. zvečer.

Krofi naprodaj—

V soboto, 9. maja, bodo članice Oltarnega društva fare sv. Vida zopet prodajale svoje odlične krofe v družabni sobi svetovidskega avditorija.

Nastop Inštituta—

Ta petek bo preko 40 plešalcev Slovenskega folklornega inštituta nastopilo na slavnostnem programu in paradi v mestu Cleveland ob priliki praznovanja 100-letnice Mednarodnega rdečega križa. Čestitamo!

Članarino bodo pobirali—

Na materskimi proslavi pri Sv. Vidu v nedeljo, 10. maja, bodo imeli člani Slomškove zveze priliko plačati članarino.

Obletnica poroke—

V četrtek, 28. aprila, sta proslavila 64. obletnico poroke g. in ga. Anton Koren s 175 E. 196 St. v Euclidu s sv. mašo v cerkvi sv. Križa. Po sv. maši je bil sprejem na domu slavljencev. Hčerka g. in ge. Korena je ga. Carmen DiLillo, ki stanuje na Highland Hts. Čestitke!

Dražja električna—

Odjemalci Cleveland Electric Illuminating Co. bodo odslej plačevali 17 odstotkov več za električne storitve oz. povprečno \$6.50 več na mesec. Povprečen mesečni račun je \$33.16. Pri CEI pravijo, da bo električna še dražja v bodoče in to zaradi inflacijske stopnje.

Spominski dar—

V spomin svojega pok. moža, g. Viktorja Trčka, je darovala v tiskovni sklad Ameriške Domovine ga. Pavla Trček iz Toronta, Ont. \$14.02. Hvala lepa.

Tiskovnemu skladu—

G. Frank Mlinar, Euclid, Ohio je daroval \$12 v podporo Ameriški Domovini. Hvala lepa!

Slovenska šola fare

Marije Vnebovzete vabi—

Solarji in učitelji Slovenske šole fare Marije Vnebovzete vabijo na matersko proslavo, ki bo v nedeljo, 10. maja. Ob dveh popoldne se bodo udeležili šmarnic, ob treh pa bodo v šolski dvorani uprizorili svepoigro "Rdeča kapica".

Materska proslava—

Slovenska šola pri Sv. Vidu bo priredila v nedeljo, 10. maja, ob treh popoldne v farni dvorani Matersko proslavo. Učenci bodo uprizorili spevoigro "Kresničnik". Vstopnice so že na razpolago pri članih odbora staršev. Vsi vljudno vabljeni!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$10.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$15.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

88

No. 54 Wed., May 6, 1981

Kardinal in general — Cerkev in poljska kriza

Leta 1948 je lublinski škof Štefan Wyszyński postal nadškof Gniezna in Varšave. V tem letu so poljski ministri nosili zadnjikrat baldahin v procesiji sv. Rešnjega telesa, katero je po varšavskih ulicah vodil primas Hlond. To je bil zadnji prikaz enotnosti med vladajočimi in obvladanimi, istočasno pa tudi nekako slovo dobi, ki je v političnem oziru že zdavnaj prenehala.

Pričelo se je namreč obdobje merjenja moči med novovzpostavljenim komunističnim režimom in katoliškim poljskim narodom, v katerem ima Cerkev globoke korenine. Potek tega razvoja se je vršil po pravilih le Poljski lastnega dualizma in to v mali in veliki obliki: v malem, ko poljsko ljudstvo ob nedeljah s prižnice poslušala verski nauk, med tednom pa na delovnem prostoru besede in ideje partije, — ter v velikem, kot npr. množične udeležbe telovskih procesij, ki vedno zaustavijo mestni promet ali pa romanje k Czestochowski Materi božji, kar naj bi bile nekake konkurenčne prireditve Cerkve proti režimskim pohodom partije.

V takšnih razmerah vodi kardinal Wyszyński poljsko Cerkev. Njen obstanek po več kot 30 letih dokazuje izredno vztrajnost, pa tudi njeno nenavadno stanje. V tem smislu morda lahko razumemo, da so leta 1948 nosili režimski ministri baldahin na telovski procesiji. danes pa isti režim upa, da bo kardinal pomagal oz. rešil, kar se v deželi rešiti še da. Kako resen je položaj, nam kažejo zadnje novice, ki poročajo o srečanju med primasom in vladajočim generalom. V tem trenutku sta se oba sestala kot najvišji in najbolj odgovorni osebnosti Poljske.

Kje se je ta sestanek vršil, pa topot niso objavili, kakor tudi niso povedali, kje se je v mesecu oktobru preteklega leta vršil sestanek kardinala s Kanijo. To dejstvo je povzročilo precejšnje začudenje, saj so prej vedno poročali, kje so se vršili ti sestanki. Kardinal se je namreč vedno branil, da bi prestopil prag sedeža komunistične partije. Ko je leta 1977 imel razgovor s takratnim vodjem partije Gierekom, sta se oba sestala v poslopju Sejma, kjer se zbirajo zastopniki ljudstva, ne pa partije. Tudi pri treh razgovorih z Gomulko, predhodnikom Gierka, se je kardinal uprl, da bi prestopil prag poslopja Centralnega komiteja.

Izgleda, da je Cerkev na Poljskem obdržala in verjetno še pridobila na moči in vplivu. To je delo kardinala Wyszyńskiego, ki je znal obdržati prestiž katoliške Poljske v dobi prve generacije komunistične vlade. Toda konec te dobe je drugačen, kot nje začetek: prvotnemu dualizmu stranke in Cerkve se je sedaj pridružil delavski gibanje "Solidarnost", katerega je treba upoštevati in z njim sodelovati, kar pa v začetku ni poteklo brez težav. Ko je npr. konec avgusta preteklega leta kardinal Wyszyński v Czenstochovi govoril delavcem, ki so pravkar stavkali in jih v svoji pridigi ni navduševal, temveč opozarjal, da "včasih ni dobro preveč zahtevati, če želite, da na Poljskem vladata red in mir" — ni žel med njimi razumevanja, ker jim ni zadostil v tem, kar so od njega pričakovali.

Šele nekaj dni zatem je skupna izjava poljskih škofov delavce pomirila, ker so jih v njihovih zahtevah podprli. V nekaj dneh ali morda tednih pa bomo videli, ali je imel prav stari in izkušeni primas, ko se ni nikoli hotel spustiti do skrajnosti, temveč je bil mnenja, da je treba gledati v naprej in da so zmage v malem velikokrat trdnjeje in bolj koristne, kakor marsikatera zmaga na hitro ter v velikem obsegu.

V sporih s partijo se je primas Wyszyński namerano izogibal, da bi s partijo prišel do kritične točke; v bojih za obstanek in za pravice Cerkve pa je bil trden in nepopustljiv — vendar pa preudaren in je vedno upošteval meje možnosti, ki so mu dane. Izgleda, da je nasprotna stranka sprejela ta način pogajanj in se poleg tega zaveda, da se verjetno lahko na kardinala zanese, kadar bo obstoj Poljske kot države v nevarnosti. Znano pa je tudi, da je nastop in prevlada komunističnega režima na Poljskem potekel nekrvavo in brez skrajnosti, kot se je zgodilo in se še dogaja v drugih državah. Na Poljskem ni bilo političnih procesov ali političnih smrtnih obsodb. Kardinal Wyszyński je pač bil prisiljen, da je živel v nekem samostanu, ni bil pa zaprt v ječi. Ko je leta 1956 dobil pravico, da se je lahko prosto gibal, je rojake rotil, da je "sedaj bolj

Beseda iz naroda...

Materinski dan Slovenske šole pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. — Zopet smo v najlepšem mesecu leta, v cvetočem majniku. Ves je že od nekdaj posvečen nebeski Materi. Prebujena narava ji z vso mnogobarvno lepoto prepeva hvalnice. Tudi mi jo častimo, saj je mati vseh mater.

V tem mesecu praznujemo tudi dan naših mater. Ob materini ljubeznivi in skrbni roki smo preživeli detinska leta in prav je, da ji to vsaj enkrat na leto priznamo in pokažemo, kako zelo smo ji hvaležni.

Kako lepo je, da Slovenska šola svoje gojence že od otroškega vrta dalje navaja, da s prireditvijo pokažejo svoja čustva do mamic. Na Materinski dan se jim z odra glasno zahvaljujejo za vso ljubezen, s katero so jim posredovale neprecenljivi dar slovenske besede.

Solska mladina vsako leto vabi svoje mame in v dvorano pri Sv. Vidu. Tu jih otroci pozdravijo in namesto cvetja za njihov dan, jim s hvaležnostjo vračajo to, kar so od svojih staršev prejeli in česar so jih oni izpopolnjevati poslali v slovensko sobotno šolo. Poklanjajo jim slovensko besedo in pesem. Vsi vemo, da mame najraje sprejemajo to, kar so naredile ročice njenega otroka. Kako bi se torej ne veselile sprejeti tega, česar se je s trudom naučila mlada otrokova glavičica?

S pomočjo svojih učiteljev je Slovenska šola za letošnji

Materinski dan pripravila prijazno spevoigro "Kresniček". Ljubka basen nam nudi počutno zgodbo. Nagajivi Kresniček je s svojo razposajenostjo zapravlil lučko. V tem je ostal žalosten, pa ne obupan. Spoznal je svojo napako in ko jo je obžaloval, mu je bila lučka spet poklonjena. Res, prava prisposoba mladine. Kar je Kresničku lučka, je vsakemu otroku materin nasmejan obraz. Kadar neubogljivost obriše nasmeh in se povsi materino lice, takrat je, kakor da bi sonce zašlo, v temni žalosti vsa hiša. Pa se v materino naročje zateče otrok ter brez besed z objemom prosi odpuščanja. Četudi so solzne oči obeh, so občutki različni. Otrokovo oko je polno obžalovanja, materina solza pa je solza veselja. Spet se ji nasmejita srce in obraz in spet se v dom naseli sreča in zadovoljstvo.

Slovenska šola vabi na prireditev najprej vse matere. Njim je praznovanje posvečeno. Drugo, prav tako pomembno vabilo pa velja vsem, ki razumejo pomen in potrebo učenja slovenskega jezika. S svojim obiskom bodo pripomogli, da bo šola še dolgo delovala v korist otrokom in vsej naši slovenski skupnosti. Naj bodo torej v nedeljo, 10. maja letos, ob treh popoldne v dvorani pri Sv. Vidu zasedeni vsi prostori.

JML

Ob 30-letnici pevskega zbora Korotan

CLEVELAND, O. — Pevski zbor Korotan praznuje letos 30-letnico svojega delovanja. Ta svoj lepi jubilej bo zbor proslavil z jubilejnim koncertom slovenskih narodnih in umetnih pesmi v soboto, 16. maja 1981, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

Pevski zbor Korotan je ustanovil pred tridesetimi leti rojak akademik g. Metod Milač. Začel je z moškim zborom, katerega je pa kmalu razširil v mešani pevski zbor. G. Metod Milač je vodil pevski zbor Korotan vse, dokler ni bil prisiljen iz svojih osebnih službenih razlogov zapustiti Cleveland, to se pravi, vodil ga je nad deset let. Svojemu zboru je vtisnil pečat svežega mladostnega pevskega ognja.

Za g. Metodom Milačem je prevzel vodstvo Korotana g. Lado Lempl, ki ga je potem vodil do svoje zgodnje smrti 12. novembra 1964. G. Lempl je bil izrazita, močna umetniška pevska osebnost. Njegovi koncerti so bili umetniško visoko izoblikovani.

Za g. Ladom Lemplom pa je prevzel pevsko vodstvo Korotana g. inž. Franček Gorenšek, ki ga vodi pevske še danes, to je, že nad šestnajst let, kar je gotovo častno število. Tudi g. Gorenšek daje

Korotanovim koncertom izraz svojega bogatega umetniškega duha.

V Velikem Clevelandu imamo danes nad deset slovenskih pevskih zborov. Med temi je danes po moči svoje pevske družine najštevilnejši pevski zbor Korotan. V tem se je njegov pevski rod v minulih tridesetih letih vsaj enkrat že izmenjal ter se tako sproti življenjsko obnavljal z novimi, mladimi pevske silami.

Pevski zbor Korotan je vsaj že deset let reprezentančni slovenski pevski zbor v Clevelandu. Kot tak je opravljal odnosno še vedno opravlja izredno pomembno kulturno-narodno politično nalogo, kar bi gotovo veljalo ob priložnosti posebej opisati in poudariti.

Rajni naš veliki zdovski pisatelj in kulturni delavec Karel Mauser, ki je pevski zbor Korotan vedno rad podpiral s svojo pisano in govorno besedo, je v nekem članku, napisanem Korotanu v vzpodbudo, med drugim zapisal: "Pomlad je pesem... Morda človek in narava nikoli nista tako tesno združena kakor v pomladnih dneh... Človeško srce se v pomladnih dneh sprosti, globlje zadira in razpoložljiva pesem ni nikdar tako lepa, kakor prav

važno za Poljsko živeti, kakor pa za Poljsko umreti." Verjetno danes enako misli. Če ga gledamo tako, je on — kot je mož boja — istočasno tudi porok miru. V tem kojljivem trenutku je torej tudi poljska Cerkev moč miru, ne pa moč nemirov. To je režim spoznal in zato išče pomoč v razgovorih s cerkvenimi knezi. Isto so vedno vedeli študentje katoliške univerze v Lublinu. Leto za letom trdovratno predlagajo kardinala Wyszyńskiego, da bi mu dodelili Nobelovo nagrado za mir. Vse njihovo tozadevno prizadevanje pa je dosedaj ostalo brez uspeha.

F. A. Z. v S. S.

v času, ko razpoložnja tudi v naravi vprav cveto." (AD, 17. 4. 1972.)

Letošnji Korotanov jubilejni koncert bo v soboto, 16. majnika, to je sredi najlepšega meseca v letu. Naša, slovenska ljudska in umetna pesem sta del našega skupnega narodnega zaklada, katerega smo slovenski ljudje tudi v zdomstvu še prav posebno dolžni varovati in dalje bogatiti. Od svojega narodnega kulturnega bogastva smo, v svojem dosedanjem zdomstvu že mnogokaj zapravili, ker ni bilo v nas dovolj močne vere vase. Koder je namreč prava, resnična ljubezen do narodnega kulturnega bogastva, zlasti še do njegove vere, zemlje in materine besede, v tem je vključena tudi ljubezen do svoje pesmi, tam se da še veliko od tega dragocenega bogastva ohraniti in ohraniti storiti še veliko dobrega in koristnega zase in za svoj narod.

Vsaka kulturna prireditev, posebej še v zdomstvu, dviga v človeku duha, voljo in moč. Ravno zavoljo tega je tako hudo nujno, da se v zdomstvu svojih narodnih kulturnih prireditev vsak in vsi, kar se da radi udeležujemo. Skupinska občutja, katerega se ob teh v nas porajajo, so močnejša od zgolj osebnih: potegujejo nas za seboj in zdomstvo zapuščajo v vsakem prireditvenem udeležencu (ki) vsaj hrepenenje po tem, kar je bilo ostalo še lepega in dobrega v naših dušah. V času, v katerem smo, je namreč že to veliko.

Jubilejni Korotanov koncert v soboto, 16. majnika, naj bo za vsakega izmed nas duhovno lep in bogat! Slovenska pesem naj visoko dvigne v nas tisto, kar hoče umreti, da bo v naših dušah vstala spet lepa cvetoča pomlad tople ljubezni in močne volje, pomlad v vsem našem mišljenju in hotenju, zlasti pa v vsem našem kulturnem delu, da ne postanemo slovenski kulturni reveži in siromaki.

Janez Sever

Spominski dan

CLEVELAND, O. — Že šestindesetletič se je vrnil majnik s cvetjem in zelenjem in bolečimi spomini na čas, k je v slovensko zgodovino pritisnil krvavi pečat trpljenja in smrti.

Namesto, da je strahotne vojne in trpljenja pod okupatorjem ter zločinom rdečih prevratnikov sledila svoboda in mir, se je v teh majniških in junijskih dneh odigral nad slovenskim narodom največji zločin v njegovi zgodovini.

Krvava kupčija za mlada življenja domobrancev in četnikov, sklenjena med velesilami, je bila izvršena na Vetrinjskem polju. Razoroženi in ponižani, toda duhovno močni in pripravljeni v svoje ideje, so nastopili ti tisoči svoj križev pot mučenja in zasmovanja, katerega zadnja postaja so množični grobovi v Kočevskem Rogu, Teharjih in drugod po Sloveniji.

Društvo slov. protikomunističnih borcev Cleveland se vsako leto spominja teh tisočev — svojih soborcev: svojih rodni bratov in sorodnikov, svojih sinov in očetov s sv. mašo pri Lurški Mariji na Chardon Rd; letos bo to v nedeljo, 24. maja, ob pol dvanajstih popoldne.

Lepo vabimo vse, ki se niso pozabili dogodkov iz leta 1945, da se nam pridružijo in se udeležijo spominske sv. maše, ki se bo tedaj darovala za vse, ki so izgubili življenja po nemških in italijanskih koncentracijskih taboriščih in

zaporih ali ki jih je pomorila komunistična tiranija, bodisi v Sloveniji ali so padli kot ameriški vojaki v Koreji in v Vietnamu.

Lepo naprošamo, da bi se tisti, ki imajo narodne noše, v teh udeležili spominske svečanosti in tako povzdignili slovesnost. Zbirališče pred cerkvijo četrte ure preje, da bi v sprevedu narodne noše spremljali mašnika k oltarju pred votlino.

Popoldan ob 4. pa odbor lepo vabi k molitvam na pokopališče Vernih duš, ki bodo pri križu, od koder bomo še skupno obiskali grobova obeh naših v Vietnamu padlih vojakov, ki sta nam simbol ne-

Upravičena ogorčenost

LEMONT, Ill. — V prvih mesecih letošnjega leta so ljudje v Ameriki več porabili, kot so zaslužili. To je bilo uradno poročilo, ki ga dobimo vsak mesec. Iz tega ne mislim delati nobenih zaključkov, ker bi bili netočni ali tudi napačni. Navajam pa to dejstvo, ki pomeni, da si ljudje še lahko več privoščijo, kot zaslužijo.

Vesten človek si stavi ob tem razna vprašanja. Morda ne le zaradi vestnosti, marveč zaradi pojavov, ki jih doživljamo dan za dnem in prinašajo mnogim zaskrbljenosti. Med vzroke te zaskrbljenosti spadajo tudi razni pojavi v ameriški Cerkvi.

Ni treba posebne globine vernosti in tudi ne ostrine duha, da ne bi opazili pojavov, ki povzročajo žalosti, včasih pa tudi ogorčenost. So to pojavi, ob katerih je vernost mnogih prizadeta in njihov čut spoštljivosti do svetega ranjen.

Na splošno bi ta pojav lahko označil z razlikami med navodili in svarili vrhovnega vodstva Cerkve, predvsem papeža Janeza Pavla II., in med stvarmi, ki se dogajajo v posameznih župnijskih cerkvah. Seveda tega pojava ne smemo posplošiti, zakaj tudi v ameriški Cerkvi je mnogo duhovnikov, ki se trudijo, da bi bili svojim vernikom dobri dušni pastirji in ravnali v svoji duhovniški službi tako, da pravičnost ne bi bila kršena.

Razumljivo je, da se kdo vpraša, zakaj o tem sploh pišem. Moj odgovor je, pišem o tem predvsem zaradi tistih, ki so prizadeti, ker je njihov čut spoštljivosti do svetega ranjen in imajo pravico, da jim nekdo potrdi, da je to posledica njihove pravilno usmerjene vernosti.

To so Slovenci, ki imajo družine in odgovornost za vzgojo svojih otrok. Radi bi jih krščansko vzgojili in pomagali do spoštovanja svetih reči, tudi do spoštovanja dušnih pastirjev. Takim staršem in drugim vernim mora nekdo nuditi nekaj opore, čeprav je to v tem primeru neprijetna zadeva. Da je taka ogorčenost upravičena, bom potrdil vsaj z dvema primeroma, ki se ponavljata v nekaterih cerkvah.

Skupna odveza brez osebne spovedi grehov. Vsakemu, ki bere dnevne časopise ali pa razna verska poročila v raznih publikacijah ali pa poslušala televizijska in radijska poročila, je znano, da vesoljna ali skupna odveza grehov brez spovedi, ki jo mora opraviti vsak posameznik, ni dovoljena. Tudi ni bila nikoli vpeljana.

Dana so bila splošna navodila za nekatere položaje, ko preti smrtna nevarnost ali ko zaradi nepričakovanega navala vernikov ob kaki izredni slovesnosti verskega značaja ni mogoče spovedati vseh navzočih, ki bi radi prejeli

dosegljivih, prepovedanih množičnih grobov v domovini.

Spored je torej: Nedelja, 24. maja, ob 11.15 — zbiranje pred cerkvijo; ob 11.30 — sv. maša pri votlini; ob 4. pop. — obisk pokopališča.

[S svojo udeležbo bomo po-častili spomin teh, ki so za svoja in naša načela doprinesli največjo žrtev — svoja življenja, svetu pa bomo pokazali, da smo jim še zvesti in da njihovih žrtev nismo pozabili.]

Odbor DSPB Cleveland

sv. obhajilo. V takem primeru se jim lahko da skupna odveza, a vsakdo, ki jo je prejel, se je dolžan čimprej obtožiti svojih grehov v osebni spovedi.

To je resna dolžnost, ker se je vsakdo dolžan obtožiti vseh resnih (smrtnih) grehov, ki jih je naredil, tudi tistih, ki so mu bili odpuščeni s skupno odvezo. Ako tega ne stori, greši, ker se ne ravna po cerkveni zapovedi, ki je jasna.

V neki fari, ki ne spada v čikaško nadškofijo, je bila med velikim tednom dvakrat dana skupna odveza grehov. Nihče, ki je bil navzoč, me ni vprašal, ali je bilo to pravilno ali ne, pač pa so bili ogorčeni, ker so vedeli, da je nepravilno. Jasno pa je, da so se o tem z menoj razgovarjali, ker vsakdo posebno v sedanjih razmerah želi gotovosti, ali je njegovo stališče pravilno ali ne.

Drugi pojav je: delitev sv. obhajila. Z obnovu svetega bogoslužja je bilo pod določeni pogoji dovoljeno, da pomagajo deliti sv. obhajilo tudi laiki, ki pa morajo biti posebej poučeni o tem svetem pravilu. Glavni pogoj je resnična potreba. Ta pogoj je uresničen posebno ob nedeljah in praznikih, ko mnogo vernikov pristopi k sv. obhajilu. Za to službo so predlagani laiki, ki spodbudno živijo in polnjujejo svoje verske dolžnosti. Najprej so na vrsti moški in nato, ako ni dovolj moških, ženske.

Deliti sv. obhajilo ni pravica, marveč pooblastilo (fakulteta). Zato bi bilo napačno sklepati, da so ženske v Cerkvi zastopavljene. Ako se karaka skupina žensk ali posamezne žene čutijo zastopavljene, so pač nepoučene v krščansko-katoliški veri ali Cerkvi, ki jo je ustanovil Jezus Kristus in ji določil vrhovno oblast.

Odrešenik je ustanovil Cerkev, da po njej nadaljuje delo za odrešenje posameznih ljudi v vseh krajih in časih. V Cerkvi so torej stvari, ki jih tudi vrhovni poveljnik, papež, ne more spreminjati, in so stvari, ki jih ima pravico spreminjati in urejevati v skladu z namenom Cerkve. Najvišje, kar Cerkev vrši, je sveto bogoslužje. In sveto bogoslužje je glavni razlog, da je Kristus Cerkev ustanovil.

Ko je bilo ob obisku papeža Janeza Pavla II. v Chicagu somaševanje škofov s svetim očetom, se je skupina laikov pritožila, ker laiki niso bili izbrani za pomoč pri delitvi sv. obhajila. Odgovor je bil kratek: Ni razloga; med papeževo mašo bo navzočih zadostno število duhovnikov in zato laiki ob tej priliki ne smejo obhajati.

Ženske smejo biti pooblašene za obhajanje, ako ni dovolj moških. V ZDA so vpeljali tudi navado, da obhajajo

(Dalje na str. 3)

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

"Praznik cvetočih češenj"

"Praznik cvetočih češenj" je drama, ki jo je po Takedo Izumi prepisal Klabund (Alfred Henschke). Slovenski prevod pa je napravil Fran Albreht. Zgodba se dogaja v heroični dobi Japonske leta 902. Vsebinsko gre v človekove globine, ga prevzame in dvigne obenem.

Igralci Slovenskega gledališča so v svojem igranju v soboto, 25. aprila, v dvorani pri Mariji Pomagaj to v polni meri dosegli. Dali so gledalcem resničen užitek, tako v lepi izgovorjavi slovensčine, kakor v ustvarjanju značajev. Oboje je igralcem prav za prav tuje. Slovensčina jim je drug jezik in japonski značaji so daleč od njihove vsakdanjosti. Ker smo gledalci igranje povsem uživali v napetosti, je to znak, da so se igralci tako zelo potrudili v govoru in so pokazali tako lepe igralske sposobnosti, da je mogel njihov mojster-režiser g. Vilko Čekuta postaviti na oder japonsko dramo in je z igralci žel krasen uspeh.

Nastopili so:

Genzo, učitelj na vasi pri Tokiju — Andrej Stažar; Tonani, njegova žena — Nevenka Stajan; Matsuo, tiranov kancler — Janez Mesec; Gemba, Tiranov vazal — Vilko Čekuta; Chyo — Helena Stražar; Kotaro — Mirjam Čekuta; Wusa — Roman Mesec; Keiko — Betty Dolinar; Kojima — Ema Dolinar; Toba — Marta Mihevcva; Kvan — Janez Križan (učenci); Trije starci — Slavko Bajec, Mark Mesec in Vilko Čekuta, ki je igro tudi pripravil.

Kimone je izdelala Milena Čekutova.

Posameznih vlog ne bom omenjal, ker je vsak igralec pokazal mero sposobnosti, s katerimi bi lahko dosegel višek v dramatskem udejstvovanju, če bi mu bila prilika stalnega igranja. Na eni strani je res škoda, da Slovensko gledališče nima take igralske družine. Na drugi pa dosega veliko širše poslanstvo, ko režiser za vsako dramsko predstavo izuri in nauči malo družinico različnih igralcev.

Slovensko gledališče je tako odlična šola slovenskega jezika in igralske discipline, skozi katero je že šlo več sto hvaležnih učencev in učenek. Obenem pa ta šola vzdržuje slovensko tradicijo igranja.

V dobi pred diktaturo je Slovenija imela nbroj odrov in dramsko udejstvovanje je bilo last ljudstva, del njegove kulture. In ker Slovensko gledališče v Torontu vzdržuje to tradicijo, moramo biti vodji in igralcem nad vse hvaležni za njihov trud, ki nam od časa do časa pričara nekaj kulturnih užikov.

Po končani igri so gledalci s ploskanjem pokazali svojo hvaležnost. Ko so se igralci zahvaljevali za priznanje, jih je nagovoril g. Peter Čekuta, ki je v kratkih besedah orisal delo Slovenskega gledališča v 25 letih njegovega obstoja in dela.

Dragi gostje!

Naprosili so me, naj bi vam s tega mesta in ob zaključku 25. letne sezone Slov. gledališča osvetlil (s kratkimi opombami) prizadevanja slovenske

kulturne rasti z oderskim igranjem.

Slovensko gledališče se nam je prvič predstavilo v tej dvorani v jeseni leta 1955 ob prazniku 29. oktobra z odlomkom Župančičeve "Veronike Deseniške" in Novačanovim "Hermanom Celjskim".

Od tistega dne je Slov. gledališče oralo ledino po vzoru koroskega ljudskega pesnika Drabosnjaka, ki pravi v uvodu svojemu "Izgubljenemu sinu": "Mi ne igramo, da bi čast imeli, ali da bi kaj od ljudi želeli, vso čast bomo Bogu dali in ljudem v eksemplu igrali."

Od tistih dob je gledališče nastopilo 119-krat, s povprečnim številom obiskovalcev 130, ali 15.500 gledalcev, in gostovalo pri slovenskih skupinah v Torontu, New Torontu, Beamsvillu, Clevelandu, Montrealu, Burlingtonu, Chicagu, Hamiltonu, St. Catharinesu, Washingtonu, Fairfieldu, New Yorku, Oshawu, Kitchenerju, Windsorju in Sudburyju.

Naj ob zaključku 25. letne sezone označimo ta kulturni dogodek s skromnimi priznanji trem vodilnim nocojšnjim igralcem, ki so pač z vidnim doprinosom poglabile igro in nam posredovale s češnjevim cvetjem tudi praznik slovenske besede, ki naj ne izumre v naših srcih!

V mislih so nam Čijo, Kotaro in Tonani!

Gdč. Helena Stražar v vlogi Čijo — prosim.

Gdč. Mirjam Čekuta v vlogi Kotaro — prosim.

Gdč. Nevenka Stajan v vlogi Tonani — prosim.

Vam vsem prijetna hvala za obisk, igralcem za slovensko besedo!

Prav lep pozdrav in na svidenje v 26. sezoni!

Iz mojih spominov na Viktorja Trčka

Viktor Trček

ST. CATHARINES, Ont. — Pri mojih obiskih Toronta sem v 99% slučajev vedno izstopil na Sunnyside in jo ubral po Roncesvalles do Viktorjeve delavnice. Tako sem napravil tudi v četrtek, 19. februarja. Prestrašil sem se, ko zagledam na vratih napisano, da je zaradi smrti v družini zaprto. Stopil sem v bližnjo telefonsko govornico in poklical na dom. Odgovorila je Pavlina sestra in mi povedala žalostno novico.

Vprašal sem, če smem priti na dom in dobil pritrdilen odgovor. Sel sem. Ko sva se s Pavlo dobro najokala, pogovoriti se nisva mogla, sem oddal lipovo cvetje, katero sem jima prinesel, se poslovil in povedal, da pridem v soboto na pogreb.

V soboto se mi je pridružila še žena, kar ni bila njena navada. Tudi njo je prizadelo. Med vožnjo nisva mnogo govorila in se spominjala Vik-

torja. Takole mi je rekla: Nikoli nisem opazila pri njem prešernega smeha, vedno se mi je zdelo, da je neka miloba ležala v njegovih očeh.

Hitro sem v mislih preletel leta mojega poznanstva z Viktorjem in sem moral ženi kar pritrditi. Če se je nasmejal, je bil njegov smeh kratek in nekako zadržan.

Moje poznanstvo z Viktorjem se je začelo, ko smo se po ukinitvi Lienskega taborišča preselili v Špitalsko tabo-rišče. Samo ime sem slišal že prej. Obe taborišči sta imeli dober pevski zbor. V Lienzu smo Špitalskanom kar malo zavidali, ker smo iz pripovedovanja slišali, da ima Špitalski zbor kar dva dobra tenorja v Tonetu Muhiču in Viktorju Trčku. V Špitalu sva se videvala le pri pevskih vajah; čez dan je pa Viktor bil vedno kje na poti med Špitalskom in Celovcem, jaz pa na delu v Seebach-u.

Ko smo se podali preko "luže", sva se pa oba znašla v Fingal-u, kjer je bilo zbirališče taborišča. Tu smo čakali, kdo nas bo najel za delo. Med čakanjem smo si pa čas preganjali s petjem. Viktor je moral na farmo, jaz pa na železniško progo.

Iz tega taborišča je bilo 40 metrov izbranih za Batovo tovarno čevljev. Preteklo je nekaj mesecev in sva se tudi midva znašla v Batawi. Zaradi prihoda trolikov delavcev je nastala kar stanovanjska stiska tam. Vse tovarniške hišice so bile oddane. Pa je Viktor našel prostor za naju.

Sam ne vem, kako da sva se prav midva znašla skupaj. Morda je Viktor slutil, da imam Žirovce že od nekaj rad. Soba je bila zelo majhna in je bilo v njej prostora le za eno posteljo. Tako sva si tudi posteljo delila. Viktor je delal težko in tako so njegove, počitka tako potrebne roke vsako noč počivale na meni, pravzaprav samo ena. Bila je sproščena in prav nič težka. Nisem je odklanjal, nisem je pehal od sebe. Edino, kar bi mu skoraj zameril, je bilo to, da ni nikdar našel časa, da bi mi voščil "lahko noč".

Bili so časi, ko smo se z Viktorjem "konjičkom" podali na pot v Torontu na kako prireditve. Ne spomnim se, ali smo kaj prispevali za kilometražo, upam, da smo; dobro se pa spominjam, da smo mu vsi pridno pomagali, ko je zapeljal "konjička" ob straneh in rekel, da bo malo zadremal. Vse od teh časov sem poznal Viktorja kot previdnega vozača in je bil pravi užitek se z njim voziti.

Prišel je čas, ko je Viktorjevo prizadevanje, da dobi k sebi ženo, dozorelo. Zopet je Viktor izbral mene za sopotnika. Odpeljala sva se proti Montrealu Pavli naproti. Tudi, ko sva jo pričakala, jaz nisem bil odpuščen. Šli smo "v troje" na njuno drugo poročno potovanje. Lepo in dobro smo se imeli.

Pa so tudi Batawska leta minila. Viktor in Pavla sta se naselila v Torontu, jaz pa sem šel nazaj v St. Catharines. Moje zveze z Viktorjem pa se niso zrahljale. Naj je bilo na njunem prvem stanovanju na Sorauren ali na Pearson ali pa na Fern-u, vrata so mi bila odprta, postelja vedno pripravljena in Pavline kuhinjske dobrote prav tako. Pravzaprav sem bil še okregan, če so bili presledki med mojimi obiski le predolg.

Šahovski turnir

TORONTO, Ont. — Kot vsako leto, se je tudi letos, 26. aprila, na lovski farmi pri Allistonu odigrala šahovska tekma za vse slovenske šahiste v Ontariu.

Kot prvaka smo slavili z lepim pokalom prof. M. Miheliča, drugo mesto pa je dosegel g. Pavel Košir. Vseh igralcev je bilo 16. Igrali so tudi šahisti, ki so lansko leto dosegli prva mesta, pa jim letos sreča ni bila naklonjena.

Poročevalec SCC

Med mojimi številnimi obiski sem sam doživljal, kako se življenje na Viktorjevem domu odvija. Vedno kake skrbi, kake naloge in načrti, ne toliko za nju, ampak za eno ali drugo organizacijo, cerkev ali pa društvo. Naj je bil to cerkveni odbor, hranilnica, zadnja leta še starostni dom LIPA in pa seveda cerkveni pevski zbor; saj je Viktor še njegov dom dal na razpolago za pevске vaje moškega zbora. Se jaz sem moral stopiti v akcijo, če sem prišel z njima na kak banket.

Za Viktorja in Pavlo večer ni bil končan o polnoči; če sta bila doma ob dveh zjutraj, je bilo še dobro. Treba je bilo pospraviti mize, zložiti prte, katere sta potem odpeljala domov, jih odpeljala med tednom v pralnico in zopet nazaj v dvorano. Pa to je samo majhen drobec. Za vse Viktorjevo delo v društvih, hranilnici in drugod boste Torontčani sami bolje vedeli podrobneje. Mnogo dogodivščin bi se lahko omenil, vse pa bi Viktorja prikazale le v lepi luči.

V soboto, 21. januarja, smo se v cerkvi Marije Pomagaj poslavljali od Viktorja. Na misel mi je prišlo, da se skoraj istočasno v drugi, tudi katoliški cerkvi na St. Clair-u (imena se ne spominjam), Torontu poslavlja od Johna F. Sherja, ki je bil znan po svojem delu kot "Mister Canada". Kot Kanadčani tudi mi cenimo zasluge tega moža za našo novo domovino, ko Slovenci pa moramo dati priznanje možu, ki se je vse od svojega prihoda v Kanado pa prav do dneva njegove prerane smrti ves razdaljal in žrtvoval za slovensko skupnost v Torontu. Zato se mi ne zdi prav nič predrzna misel, da imenujem Viktorja za "Gospod Slovenija".

Vedno sem bil hvaležen za trenutek, ko sva se z Viktorjem spoznala, hvaležen za vsako uro, za vsak dan ko sem bil njegov gost. Za mene je z Viktorjem odhodom Torontu izgubil pol privlačnosti.

Ko že pišem te-le vrstice v postnem času, naj v potrdilo mojih misli, ki so se me lotevale v cerkvi med pogrebno sv. mašo, vzamem z naše postne pesmi besede "Na križu Jezus nas uči". Takole sem slišal jaz Viktorja govoriti:

"V takem številu ste prišli jemati slovo od mene, da ste me kar prestrašili, da smo se zidali premajhno cerkev. Hvala Vam vsem, ki ste prišli. Hotel sem biti vsem — vse. Da pa ste prišli v takem številu, to mi je v zadoščenje in potrdilo, da sem prav delal. Sedaj pa vas prosim, da nadaljujete z delom v čast Bogu, Mariji Pomagaj, in slovenski skupnosti v Torontu v korist."

Res, prav imaš, Viktor — "Gospod Slovenija". Tebi hvala za Tvoje nenehno delo in žrtvovanje, za vso zvestobo cerkvi, društvom in cerkvenemu pevskemu zboru. Prosi v nebesih, da Bog pošlje med torontske Slovence mnogo moč Tvojega kova.

Pa še nekaj, Viktor. Kajne, da boš kakor si v Batawi, tudi v nebesih dobil prostorček za mene. Saj veš, da sem skromen in se znam stisniti. Zbogom, Viktor.

Drago Ložar

Upravičena ogorčenost

(Nadaljevanje z 2. strani)

ženske. Verniki so to navado sprejeli, a so zelo nevoljni, ker se nekatere ženske, ki obhajajo, ne znajo primerno in dostojno obleči. Nimajo niti toliko okusa, kot ga zahteva država ob nekaterih uradnih slovesnostih.

Moram pa opomniti, da ni vse, kar nekateri pri obnovenjenem bogoslužju nimajo radi, nepostavno. Predno kdo kaj kritizira, naj se pouči, ali so bile liturgične postavbe kršene ali ne. Je pa nekaj stvari, o katerih je pri svetem bogoslužju prosta izbira. A o teh je dano splošno navodilo, naj se vpletajo tam, kjer je primerno. O vseh stvareh, posebej o tistih, ki so vernike v resnici novost, je pa potreben pouk. Tega pa, žal, verniki povsod in vedno ne dobijo.

P. Fortunat OFM

Varnostni nasveti

Posebno starejši ljudje, ki so največkrat žrtve vlovov in tatvin, je pametno, da upoštevajo nekaj varnostnih nasvetov:

DOMA — Imejte na vratih dobre ključavnice in se zaklepajte tudi podnevi. Ne razkrivajte ljudem, da nikogar ni doma; na primer, da se vani nabira pošta in časopisje; da je več večerov tema v hiši in drugi znaki, da nikogar ni doma; ne odpirajte vrat tujcem, ne da bi se vam legitimirali. Kriminalci se čestokrat izdajajo, da so iz Social Security urada, od mesta ali policije. Če ste v dvomih, pokličite najprej dotični urad. Če nimate šipe na vratih, imejte kratko veržico, da se vrata le malo odprejo.

V AVTOMOBILU — Kadar ste v avtomobilu, imejte vrata vedno zaklenjena in tudi, kadar izstopite. Če imate okvaro na avtomobilu, dvignite streho nad motorjem in čakajte v avtomobilu, da pride policija. Če vam tujec nudi pomoč, bodite previdni, kdo je. Če mu ne zaupate, ne izstopite, ampak prijazno prosite, da za vas obvesti policijo. Če vam kdo sledi, zapeljite v najbližji javni prostor kot gasilnica postaja, nočna restavracija in tam trobite, dokler kdo ne pride ali se zasledovalec ne oddalji.

Dnevno 6.3 ure pred televizorjem

Po podatkih, ki jih je zbral Urad za ljudsko štetje, prebijejo člani povprečnega gospodinjstva v ZDA dnevno 6.3 ure pred televizorjem.

Kupujte pri trgovcih, ki oglašujejo v tem listu! Svoji k svojim!

Dobra novica za upokojence

Washington, D.C. — Okrog 36 milijonov Social Security upokojencev bo s prihodnjim julijem prejelo 11.2% povznanja pokojnine. To povznanje je avtomatično v sorazmerju s povznanjem življenjskih stroškov v letu 1980. Lansko leto je povznanje znašalo 14.3%, ker je bila v letu 1979 višja inflacija.

Sedanja najvišja Social Security pokojnina znaša \$677 na mesec. Povprečna pokojnina za samskega delavca znaša \$337, za zakonski par pa \$576.

Z 11.2% povznanjem v juliju bo znašala najvišja pokojnina \$752.90 za mesec, povprečna za samskega delavca \$374, za zakonski par \$640.

Takoimenovani Social Security Supplemental Income, kar je dodatni program za

siromašne ostarele, slepe in delanezmožne, znaša sedaj povprečno \$238 na mesec za posameznika in \$357 za zakonski par. Z 11.2% povznanjem bo ta podpora zvišana na \$264.70 na mesec za posameznika in \$397 za zakonski par.

V prvih mesecih tega leta so se cene za bencin in gorilno olje nekako ustalile, v marcu pa ponekod celo znižale. Tudi cena za hrano se je v marcu le nekoliko zvišala. Inflacija je stalno odzrla kupno moč mesečne pokojnine, vsakoletno zvišanje le delno pomaga za skromno preživljanje večine upokojencev. Indeks cen v marcu je dosegel točko, kar v praksi izkazuje, kar vas je stalo leta 1967 \$100, morate sedaj za isto plačati \$265.10.

Moški pazijo manj na svoje zdravje

Direktor zdravstvenega inštituta v Buffalo, N.Y., poroča, da se je število slučajev boleznih raka in smrti na posledicah raka v zadnjih letih povečalo pri moških in to zaradi tega, ker se moški manj brigajo za svoje zdravje kot ženske. Moški včasih nalašč znake bolezni in odlagajo do skrajne sile, predno se odločijo za zdravniški pregled. Zdravniki hitro odkrijejo zgodnje znake začetka raka. Ženske bolj pazijo na svoje zdravje. Okrog 60% žensk zgodaj in še pravočasno odkrije zametke rak na prsih. Enako skrb za svoje zdravje bi zdravniki radi dosegli tudi pri moških.

American Cancer Society - Maryland Division nujno poziva vse moške, da se bolj brigajo glede zgodnjih znakov raka in navaja sledeče primere:

Rak na pljučih: Največ moških, obolenih na raku, umrje zaradi raka na pljučih. Računajo, da bo zaradi raka na pljučih letos umrlo 74.900 moških.

Rak na zadnjem črevesu je pri moških drugi največji vzrok smrti zaradi raka. Ra-

čunajo, da bo letos umrlo 55.000 moških zaradi te bolezni.

Rak na prostati je pri moških tretji največji vzrok smrti zaradi raka. Predvidevajo, da bo letos umrlo 55.000 moških zaradi te bolezni. Zdravniške preiskave so dognale, da 40% slučajev niso mogli več pozdraviti, ker se je zaradi predolga odlašanja rak razširil že na druge organe.

Rak na spolnih žlezah je največ razširjen pri moških v starosti med 29 do 35 let. V 92% slučajev je to tumor, ki ga morejo ozdraviti, če je pravočasno zdravljen.

Največ moških podleže raku na pljučih zaradi kajenja.

Tudi zaposlitev v gotovih industrijah izpostavlja delavce okužbi raka zaradi plinov in slabega zračenja. Več kot 100.000 ljudi je v industrijah obbolelo na raku, 60.000 od teh je umrlo. Ameriška industrija je izgubila najmanj 3 milijarde dolarjev zaradi raka. Svarila in navodila glede nevarnosti raka na delovnih mestih morejo znatno zmanjšati nevarnost raka, seveda če se uslužbenci ravna po navodilih.

Cigarete so vse škodljive

Boston — Zdravnik-direktor na Framingham Heart Study v Bostonu trdi, da so raziskave dognale, da so vse cigarete — s filtrom ali brez filtra enako škodljive srcu. Kadilci, ki menjajo cigarete od brez filtra na cigarete s filtrom, ne zmanjšajo rizika za srčno obolenje zaradi kajenja.

Novi podatki nakazujejo, da je število srčnih napadov pri kadilcih, ki so premenjali kajenje od navadnih na cigarete s filtrom, dejansko še nekoliko večje. To razlagajo, da kadilci, ki so bili vajeni na močne cigarete, potem milejše bolj globoko in na dolgo vdihavajo.

Študije o vplivu kajenja na srčne bolezni so trajale 40 let. V tej dobi so redno opazovali 1400 moških kadilcev in 700 ženskih. Več kot 95% kadilcev sedaj kadi cigarete s filtrom.

Študija o vplivu nikotina na srčne bolezni je nadalje doglala, da so kadilci dvakrat bolj izpostavljeni srčnim napadom kot nekadilci in je za kadilce petkrat več možnosti za nenadno smrt po srčnem napadu kot za nekadilce. To velja za cigarete s filtrom ali brez filtra.

Zdravnik zato svetuje, da je bolj pametno nehati kadi

kot premenjati od navadnih na cigarete s filtrom. Vse cigarete so škodljive.

Davki, davki ...

Povprečni Amerikanec bo letos moral delati štiri in pol mesece, da bo plačal davke za leto 1981.

Lansko leto je povprečen Amerikanec moral plačati od vsakega zasluženega dolarja 36 centov za davke. Leta 1929 so plačali samo 11 centov. Davki poberejo družini več kot stane hrana in stanovanje.

V zadnjih petih letih so se cene zvišale za 43%, davki — državni, mestni, federalni, Social Security, sales tax itd. pa so se zvišali v tem času za 83%.

Pomoč v nesreči

Kjerkoli v okraju Cuyahoga je mogoče poklicati v nesreči ambulanco na tel. 771-3355, kadar prizadeti ne vedo za najbližjo krajevno ambulanco ali zdravniško postajo.

Pokažite Ameriško Domovino prijateljem. Pošljamo jo brezplačno na ogled!

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK
PRIPOVEDUJE

Stric Jožef in strina Polona z edino hčerko Pepco so bili pa bolj čudaški ljudje. Gospodinjala kakor tudi gospodarila je strina sama in ona je bila od vseh najbolj skopa. Bili so v obeh Ravnah najpremožnejši; imeli so trideset glav živine v hlevu in obsežna polja in, ko so mi sosede pripovedovali, kup srebrnikov in cekinov. Brž so me vpregli v delo vsake vrste, za katero so mi plačali kot odraslim delavcem, ampak o kakšni denarni pomoči ni bilo govora.

Stric Jožef, ki me je z zanimanjem poslušal, ko sem mu pravil o Gorici in šolanju ali mu med podajanjem snopov v kozolcu pripovedoval o grški mitologiji, bi se že mogoče kaj dal pregovoriti, pa strina tega ni dopustila. Vedno je zmajala z glavo nad mojo pokvarjenostjo. Nekega popoldneva me je vpregla k pinji za maslo. Ko sem utrujen od težkega dela pristopil k nji s kosom ječmenovega kruha, da mi namaže nanj nekoliko masla, se je kar začudila. Vsa vas je še tisti dan vedela, kako me je moja mati pokvarila: vprašal sem za maslo na kruh.

Par tednov pri stricu je bilo tudi neke vrste šolanje. Videl sem, kako skopi so bili pri izkoriščanju bajtarjev, kar se mi je zdelo pregrešno, pa vendar so vedno molili pred jedjo in potem, ob večerih pa kleče okoli peči dolge rožne vence, vedno z dodano molitvijo "za našo Maričko in Marjanco", deklici, ki sta umrli pred dvajsetimi leti.

Vrnil sem se domov, videč da virov za nadaljnje šolanje ne bo. Pomoč doma je bila pač potrebna, večinoma po nji v Bregu in na Čegliščah. Navadno sem imel vpreženega Svarca in kaj prevahal. Ko sem bil nekoč s polnim vozom po klanecu navzgor, sem zaslišal močno brnenje iz zraka od strani Skofij, gore nad vasema Čeplez in Planina.

Svarc se je ustavil in gledal. Preko gore je priletelo letalo in v ravni črti letelo proti zahodu. Svarc in jaz sva strmela; kaj takega nisva še nikoli videla. Njegova dolga ušesa so bila napeta v zrak in z glavo je sledil pošastnemu stroju. Sele ko je letalo zašlo za hribe, so Svarcu upadla ušesa in kakor strela je s tovorom galopiral v klanec.

Že tedaj sem si zaželel, da bi mogel tudi jaz leteti po zraku, in kot mladenič sem pogosto sanjal, da letim visoko nad Skofijami in Cerknom. Kdo bi si takrat mislil, da bom kot tisoč drugih preletel vse oceane in dele sveta. In zavedal sem se že tedaj, da je letalo začetni znak povsem novega življenja.

Pismonoša

Biti pismonoša ni nobena važna služba, a za mene je pomenila prvi zaslužek in je z ozirom na moj razvoj vredna kratkega opisa. Trajala je dve leti, od 1915 do 1917, v času ko so bile ljute bitke na neoddaljeni soški fronti, od koder je dan in noč, mesec za mesecem neprestano odmevalo grmenje topov in so se vse noči razsvetljevale z bliski večnih eksplozij.

Cerkno je takrat imelo štiri pismonoše, enega za vas in neposredno okolico, druge za tri skupine bližnjih gorskih našelij. Dočim je bila služba

za Cerkno dnevna, smo v okoliške vasi nosili pisma in drugo pošto le trikrat na teden, a slučajne brzojavke, ki so prevečkrat obveščale sorodnike o padlih sinovih in očetih, kakor hitro jih je brzojavni urad na pošti sprejel.

Doma je bilo zmerom dovolj opravkov z delom na polju ali v hlevu, a ko mi je poštni uradnik ponudil službo, sem jo brez obotavljanja sprejel. Mati je odobraval, vedoč, da bi rad kaj zaslužil za svoje potrebe, očeta pa ni bilo doma, je moral delati pri grajenju novih utrd za majajočo se soško fronto.

Torej trije dnevi na teden so bili odrejeni poštni službi, trije in nedelja pa opravkom doma. Poštar mi je odredil najmanj važno, a najbolj naporno pot, vključujočo pet vasi: Zakriž s prelazom Križ v Jesenice, čez drugi prelaz v Gorje, nato po strmem klanecu v Poče pod Peroznom, po obronkih v vasico Trebenče in po dolini potoka Zapoške nazaj v Cerkno.

Na pošti v Cerknem sem se moral javljati najkasneje ob sedmih zjutraj pozimi, bolj zgodaj poleti. Razdelil sem pisma in drugo po vrsti vasi, naložil v torbo in nahrbtnik, ako so bili kakšni paketi, in se nemudoma podal v strmo hribovje.

Ce ni bilo pisem za hiše, oddaljene od redne poti skozi vasi, sem bil nazaj v Cerknem že okoli treh popoldne, a največkrat pozneje, tudi po peti uri, ko je bilo kakšno priporočeno pismo, naslovljeno v oddaljen samotni gorski dom.

Ne glede na vreme, dež ali sneg, katerega sem pogosto gazil do kolen, je bila služba kot toliko drugih zadev pod uradniško Avstrijo, točna in zanesljiva. S toliko gotovostjo so kmetje pričakovali pismonošo, da je iz domov, oddaljenih od redne poti, pogosto prišel otrok ali kdo drugi, da sprejme in odda pošto in tako pismonoši prikrajša pot.

Po enem letu prve poti sem dobil drugo, nekoliko krajšo in lažjo, pa malo prometnejšo: iz Cerkna čez Labinje v Poljane, Gornji Podnivec, Spodnje Novake in po dolini Cerknice nazaj domov.

Za redko naseljene Gornje Novake vse do Robidenjskega Brda, sem puščal navadno pošto v Spodnjih Novakih v majhni poverjeni gostilni, priporočena pisma pa sem moral dostaviti v katero koli osamljeno kmetijo pod Črnim vrhom ali celo na Robidenjsko Brdo pod Blegašem.

Kakor je bila služba truda polna ob slabem vremenu s snegom, vetrom in zameti, ne vem, če bi si bil mogel najti kaj blagodejnejšega za moj telesni razvoj in zdravje. Gor in dol po visokih in strmih hribov vsak drugi dan in to ni manj kot osem ur hoje, je predvsem utrdilo moje mišice, da bi na pešpotih vse poznejše življenje prekosil celo pokolenje mlajše može. Čist gorski zrak z vetrom na vrhu kakšnega prelaza me je tudi utrujenega poživil, da bi kar zavriskal, če bi se to spodobilo za pismonošo.

Na teh potih sem doživel trenutke mladostne vznemirlivosti, kot da se pretaka nova kri v meni, z nepopisno srečo in duševnim blagostanjem. Po preteklih trenutkih takih notranjih sunkov radosti, ki so me prevečali kakor kakšna

nadzemeljska pesem sreče, sem obstal na vrhu kake planine, v smrečnem gozdu ali ob žuborečem potoku in razmišljal. Kaj mi je neki prineslo preobilico takega notranjega zadovoljstva in sreče?

Poštna služba me je naučila odgovornosti in nič manj vrednega svobodnega in neprisiljenega občejanja z ljudmi. Vsakdo, tako sem bil uverjen, je imel v onih samotnih krajih poštarja rad. Dobil so se v hribov kmetije, ki še niso znali pisati in brati. Vsaka hiša pa je imela po enega ali več članov v vojski; ko je prišlo pismo od moža, sina ali očeta, so včasih prosili, naj jim preberem.

Včasih ni bilo pismo, samo tiskana karta s podpisom, tiste vrste karta, ki je bila edina dovoljena za vojake na

fronti, ter tiskana v desetih jezikih pokojnega cesarstva, z "Zdrav sem in godi se mi dobro", na vrhu in spodaj v vseh drugih jezikih.

Še to lažno kartico sem moral tu in tam parkrat prečitati kakšni kmetici, ki je imela moža na fronti, ne da bi vedela kje, ampak le to, da je še živ. Odgovoriti, kako gre njej, na tako karto ni mogla. Večkrat sem kmetom napisal pismo, če so sploh imeli naslov svojca pri vojaki. Posebno radi so me imeli zato, ker mi je pisanje šlo bolj od rok kot pa pismonoši pred menoj.

Ni bilo lahko čitati ljudem žalostna in zaskrbljena pisma, ko je ta ali oni pisal iz vojne bolnišnice. Prišel bo domov, je oznanjalo pismo, pa brez tega ali onega uda. Samo na

znanilo, da bo prišel domov, okoli 100 domov. Generator je izdelal laboratorij NASA v Clevelandu in je v obratu pol leta. Za enkrat krije 3% porabe elektrike v naselju Clayton, ki ima 3,000 prebivalcev.

Najbolj tragičen primer sem doživel na božični večer 1916. Snežilo je ves dan in vrnil sem se utrujen. Na pošti pa so ravno sprejeli brzojavko, naslovljeno na kmetijo tik pod Črnim vrhom v Gornjih Novakih.

Vest, da je v vojski padel sin, bi bila lahko počakala do prihodnjega dne ali tudi za dan po Božiču, ali postava je zahtevala takojšnjo izročitev. Poštni uradnik mi je povedal vsebino in izrazil željo, naj še isti Božični večer odnesem telegram. Zelo sem se obotavljal ne zaradi napore in dolge poti, ki bi v lepem vremenu vzela dve uri, temveč zaradi tragedije, ki je zadela isto hišo šele pred dobrim mesecem dni.

Tolovaji, mogoče vojaki iz rezervnih vrst, ki so bili naseljeni povsod, so ubili gospodarja hiše in pokrili truplo v kupu gnoja pred hlevom. Vedel sem, da je vdova najbrž sama in prinašati ji novico o ubitem sinu, pa še na Božični večer, me je presunilo. Kako naj storim? Razgovarjala sva se s poštnim uradnikom, ki je mislil, da se ta žalostni opravek mora izvršiti brez vsakega odlašanja.

(Dalje)

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

Podpirajte slovenski
verski mesečnik
Ave Maria!Veter oskrbuje
z elektriko 100 domov

ALBUQUERQUE, N.M. — Clayton je prvo naselje v naši deželi, ki je delno oskrbovano z električno energijo, ki jo daje veter. Poseben generator, ki ga goni veter, oskrbuje z elektriko

Latinska in slovenska
imena mesecev

I. Januar — Prosinec
II. Februar — Svečan
III. Marec — Sušec
IV. April — Mali traven
V. Maj — Veliki traven
VI. Junij — Rožnik
VII. Julij — Mali srpan
VIII. Avgust — Veliki srpan
IX. September — Kimovec
X. Oktober — Vinotok
XI. November — Listopad
XII. December — Gruden

Novi grobovi

(Nadaljevanje s 1. strani)

Rajinka se je vrnila v Slovenijo 1. 1936 in bila prisiljena zaradi vojnih in povojnih razmer tam ostati do leta 1953. V Sloveniji so umrli mož in brata Ludvik in Janez. Po vrnitvi iz Slovenije je bila zaposlena pri šolskem odboru mesta Euclida do svoje upokojitve leta 1963. Bila je članica PSA št. 3. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. danes ob 1. popoldne na pokopališče Knollwood.

Jacob (Jake) Sidak

Preteklo nedeljo, 3. maja, je na posledicah srčne kapi v Euclid General bolnišnici umrl 84 let stari Jacob (Jake) Sidak z 21301 Goller Ave. v Euclidu, rojen v Hautzdale, Pa., od koder je prišel v Cleveland 1. 1921 in bival 38 let na Hazeldell Ave., zadnja leta pa na Goller Ave., mož Sophie roj. Blatnik, s katero je bil poročen 57 let, oče Roberta, Ralpa in Joann (Kalif.), 9-krat stari oče, brat Paula, veteran prve svetovne vojne, zaposlen pri Cleveland Pneumatic skozi 22 let, do svoje upokojitve 1. 1964. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. danes, v sredo, ob 8.30, v cerkev sv. Kristine ob 9.15, nato na pokopališče Vernih duš.

Ann B. Sustarsic

Pretekli ponedeljek je umrla Ann B. Sustarsic rojena Baltrus, žena Edwarda J., mati Dennisa E. in Kennetha M., sestra Petra in Edwarda. Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Brickman na 21900 Euclid Ave. jutri, v četrtek, v cerkev sv. Kristine ob 9.15, od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v sredo, od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer. Družina bo hvaležna za darove American Cancer Society.

Esther Marie Laurie

Pretekli ponedeljek, 4. maja, je umrla Esther Marie Laurie rojena Markert, žena Franka, mati Josepha Bower, Phyllis Stitchick in Franka ml., 12-krat stara mati, 5-krat prastara mati, sestra Eileen Dolenc, Charlotte Popik in pok. Charlesa A. Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Brickman na 21900 Euclid Ave. jutri, v četrtek, v cerkev sv. Frančiška na E. 71 St. in Superior Ave. ob 9. dopoldne, od tam na Columbia Township pokopališče. Na mrtvaškem odru bo danes, v sredo, od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

Joseph H. Lipovec

Pretekli ponedeljek je umrl Joseph H. Lipovec, mož Mildred roj. Romanoski, oče Dar-

lene DeCrane in Mary Jo Mlakar, 4-krat stari oče, brat Marie Vukcevic in Freda Lipovitz. Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Brickman na 21900 Euclid Ave. jutri, v četrtek, v cerkev sv. Williams ob 9.30 dopoldne, od tam na pokopališče sv. Križa. Na mrtvaškem odru bo danes, v sredo, od 2. do 5. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

MALI OGLASI

VEČER V ŠTEVERJANU
Ansambel Lojzeta Hledeta
Plošča ali kaseta. \$10.00. Imajo jih odborniki Primorskega kluba.

(51-55)

INDIAN HILLS
EUCLID

Beat the bank. 12 1/4 % assumable, variable mortgage. Beautiful 5 bedroom home in ideal Euclid location. New carpeting. Custom drapes. Recreation room and finished basement, and more. A must to see. In the 60's. Call JoAnn Kaifesh at 951-0480.

(X)

4-Bedroom

"EDEN-ROC" — SPLIT
2 1/2 car detached garage. EASTLAKE - SURFSIDE — BY OWNER — \$71,900. Telephone 255-8022, 946-7100.

(48-56)

FOR RENT

Euclid, 1 bedroom apt. up; quiet mature person or couple. Heat & garage included. \$195 a month. 531-8263 after 6 p.m.

(50-52)

Painting, int., ext. Home improvement. Roofing. Porches. Free estimates. Call Sam 731-3869 or 731-7236.

(51-54)

FOR RENT

4 rooms and bath down with garage. Adults. No pets. St. Vitus area.

Call 481-1382

(51-54)

HOUSE FOR SALE

Euclid, off Lake Shore — 3 bedroom single. Double attached garage; ideal location near everything. Excellent condition. 731-0773.

(49-55)

Obrezovanje dreves

Poceni. Brezplačen predračun. Popust za upokojece. Kličite na 481-4649 ali 481-6651 zgodaj zjutraj ali pozno zvečer.

(51-54)

Iščem žensko izpod 40, samsko (vdovo ali ločenko brez otrok, ali pa z 1 ali 2 otrokoma), da stanuje na domu in skrbi za posvetbo. Stanovanje, plača in prehrana. Služba stalna. Sliko, naslov in telefonsko številko je poslati na: P.O. Box 443, Tyler, Texas 75710.

(53-55)

CLEANING WOMAN
NEEDED

2 or 3 times a month. Lyndhurst. Call 291-2284 after 3:30 p.m.

(54-57)

FOR SALE

E. 66 St. — Nice single house, brick garage.

431-0819

(54-55)

APTS. FOR RENT

3 rooms with bath. Up and down. Close to St. Clair. Call 731-7443 after 5 Mon. thru Fri.

(54-55)

FOR RENT

4 rooms and bath. E. 72nd St. — Call 391-6279.

(54-57)